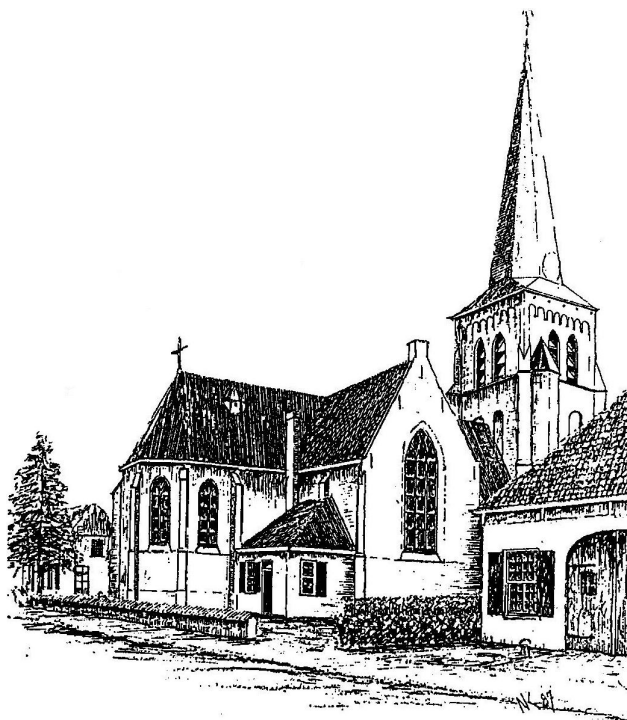

ELFDE ZONDAG D.H.J.

*'Wie van hen zal
hem het meest dankbaar zijn ?' vroeg hij.
'Ik veronderstel', antwoordde Simon 'degen
aan wie hij het meeste heeft kwijtgescholden.'
Jezus zei hem: 'Heel juist.'
(Lucas 7)*

INTREDE. De Geest des Heren heeft (2c)

*t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

WELKOM.

*Parabels, sprookjes, mythen, fabels
zijn geschikt en toegankelijk
voor zo goed als iedereen
en ze hebben iets te zeggen,
al doen ze dit niet
vierkant 'met evenveel woorden'.
Het specifieke van
deze vertellingen is
dat niet de verteller maar
de toehoorders bepalen welke
betekenis het woord voor hen heeft.
Parabels, gelijkenissen vertellen
was de 'preek'-stijl van Jezus van Nazaret.*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar,
in Gods naam samen.*

+

Lied. De Geest des Heren heeft (1c)**SCHULD BEKENNEN.**

V. Alleen het water dat
dorstigen laaft
lest de hete dorst.

Alleen het brood
met hongerigen gedeeld
stilt de honger.

Alleen de mantel die
verkleumden kleedt
geeft warmte.

Alleen het woord dat
bedroefden troost
doet deugd.

Alleen in het lief en leed
van alledag beleefd
wordt God en Goed openbaar.

A.: **SCHOTEN WIJ TEKORT,
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: **Gij hart Gij bron van leven** *P. Verhoeven*
ontferm U over ons. *Taizé*
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Kunnen spreken is 'n gave;
kunnen luisteren evenzeer.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Stil-van-binnen zegt vaak méér dan
woorden-van-buiten kunnen doen.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Wat een woord uitricht hangt méér van
de toehoorder dan van de spreker af.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED.

*U vinden zullen we niet;
U doorgronden kunnen we niet.*

*Naar Uw wil blijft het tasten;
naar Uw waarheid is het zoeken.*

*Vermoeden is ons kompas
en hopen onze drijfveer -*

*hopen dat Gij ziel en zin
van alles en allen bent, -
huis en thuis waarin
wij geborgen mogen zijn*

in tijd en eeuwigheid.

AMEN.

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

*t.: W. Barnard
m.: W. Vogel*

EERSTE LEZING.

2 Samuël 12,1-7

David had een oogje op Batséba, de vrouw van Uria die in het leger van David diende. Met voorbedachte rade liet hij Uria voor een levensbedreigende missie uitzenden. Hij sneuvelde inderdaad en David nam Batséba bij zich in huis. Het oordeel van God over deze handelwijze van David was niet mals. Hij stuurde de profeet Natan naar hem toe en deze sprak hem aldus aan.

Er woonden eens twee mannen in dezelfde stad. De een rijk, de ander arm. De rijke man had geiten, schapen en runderen te over. De arme man had zich slechts de aankoop van een lammetje kunnen permitteren. Hij koesterde het en het groeide bij hem op, samen met zijn kinderen. Het hapte van zijn brood, dronk uit zijn beker en sloiep op zijn knie; hij had het lief als een eigen dochter. Op zekere dag kreeg de rijke man bezoek. Hij kon het niet over zijn hart verkrijgen om de reiziger een van zijn eigen geiten, schapen of runderen voor te zetten. Daarom nam hij het lammetje van de arme man en zette dit zijn gast voor.

David liep rood aan en riep: 'Zowaar God leeft, wie zoiets doet verdient de dood en het lam zal hij viervoudig vergoeden. Wat een harteloze vent!'

Toen zei Natan: 'Die vent, koning, bent uzelf!'

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

HET EVANGELIE.

Lucas 7,36-50

Een Farizeeër, Simon geheten, nodigde Jezus aan tafel uit. Een vrouw, die in de stad als zondares bekend stond, was te weten gekomen dat Jezus in het huis van de Farizeeër te gast was. Met een albasten vaasje balssem stond ze schreiend bij hem. Haar tranen vielen op zijn voeten, die ze met haar hoofdhaar afdroogde. Zij kuste hem en zalfde zijn voeten. De Farizeeër die hem uitgenodigd had zag het aan en knauwde in zichzelf: 'Was hij prefeet dan wist hij wat voor vrouw zij is en dat ze niet deugt.' Jezus zei: 'Simon, luister. Een geldschieder had twee schuldenaars. De een was hem vijfhonderd, de ander vijftig denariën schuldig. Ze konden die niet terugbetalen en de geldschieder . . . die schold beiden hun schuld kwijt. Wie van hen zal hem het meest dankbaar zijn?' 'Ik veronderstel', antwoordde Simon 'degene aan wie hij het meeste heeft kwijtesgescholden.' Jezus zei tot hem: 'Heel juist.' Daarop keerde Hij zich tot de vrouw en zei tegen Simon: 'Zie je deze vrouw? Ik zeg je dat haar zonden, hoe talrijk ook, haar vergeven zijn, want zij heeft veel liefde getoond.' Tegen haar zei hij: 'Je zonden zijn je vergeven.' De andere gasten vroegen zich af, wie toch die man was, die zelfs zonden vergeeft?' Jezus zei tot de vrouw: 'Uw geloof heeft u gered: ga in vrede.'

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

MEDITATIE.

*De vromen van vroeger zijn
er niet meer, hun behoedzame trouw
en stille vrijgevigheid worden rauw
overschreeuwd door de grootsprekers
die vergaderingen opblazen met grote
woorden, papieren vullen met gewichtige
drukte en van hun doorvoede leven
niets willen prijsgeven.*

*Hun gladde vaktaal,
de gewichtige grootspraak
waarmee zij zich sterk wanen
en de wereld denken te redden, -
wie maakt er een eind aan?*

*Een dwingende stem komt op
uit het diepste diep van de tijd;
een storm van onontwijkbare ernst
begint uit te breken: de onderdrukking
der armen, de ellende van die vergeten zijn
neemt onherroepelijk een eind.
Die door honger worden gekweld,
voor de groten der aarde niet tellen,
zij worden veilig gesteld.*

*Er zijn nog woorden die zuiver zijn,
beloften die ernstig worden genomen;
er is nog taal die gelouterd werd in vuur
van liefde, edel metaal dat zijn waarde
zevenmaal waard is; er is werkelijk
hoop op vaste bescherming.*

*Al blijven de drukmakers ronddraven,
de vergaderaars hun tergende vondsten
uitslaan, er is een belofte van heil
die gestand wordt gedaan.*

'Er zijn nog woorden die zuiver zijn, beloften die ernstig worden genomen, er is nog taal die gelouterd is in vuur van liefde - er is nog hoop...'
Zo schreef de doordenker en dichter Gabriel Smit zijn Psalm 12 uit verontwaardiging over de gladde vaktaal waarmee in de wereld onrecht overschreeuwd en eigenbelang gediend wordt.

Willen godsdiensten en kerk nog enigszins leven verwekkend zijn dan moeten ze uit de greep komen van het begrip en gegrepen worden door het symbool. We dienen situaties waar het visioen verdrongen wordt door het nuttigheidsdenken buiten de kerk of het dogmatisch denken binnen de kerk, - wij dienen die situaties open te breken.' (Tjeu van den Berk)

Uit de greep komen van het rationele begrip, het dogmatisch denken en weer oor krijgen voor de taal van de symbolen, de duidende taal van parabels en fabels; zicht krijgen op 't visioen.

Vandaag worden zowel in de eerste lezing als in het evangelie harde noten gekraakt middels een prachtig parabeltje en een rake gelijkenis.

In het Oude Testament zijn parabels zeldzaam, maar van Jezus van Nazaret staat geschreven dat hij enkel 'preekte in parabels en gelijkenissen'. David krijgt geen rechtstreekse uitbrander vanwege zijn laaghartige gedrag tegenover een onderdaan en diens vrouw, maar de profeet vertelt een ontroerend parabeltje en laat David zelf ontdekken hoe ontzettend fout hij is geweest.

En ook de farizeeër, die blijkbaar Simon heet, wordt door Jezus niet om zijn vooroordelen en stiekem gemok gekapitteld, want ook hij zal zelf tot de overtuiging moeten komen dat hij het met zijn oordeel over die 'zondares' grondig mis heeft. Parabels schrijven niets voor, leggen niets op. Ze zetten mensen zelf aan het denken en laten hen zelf normen en waarden van het leven ontdekken. Parabels zijn niet tijdgebonden en niet zo eenduidig als betogen, berichten, dogma's en wetten. Ze wijzen weliswaar 'n bepaalde richting uit maar blijven toch voor iedereen, persoonlijk invulbaar. Maar vooral: parabels laten mensen zich inleven en juist wat mensen zelf innerlijk doormaken en ontdekken, dat beklijft, dat blijft hen bij.

Opnemen, doordénken en jezelf ontdekken veronderstelt echter wel dat mensen toegankelijk en ontvankelijk zijn, dat zij open staan, dat hun binnenste niet vol zit maar dat er leegte, ruimte is. En dit is in onze tijd nu juist de grote vraag. Want iedereen, van groot tot klein, is druk bezet. Het druk hebben is mensen zo in het bloed gaan zitten dat ze steeds minder tot rust kunnen en durven komen; rust wordt 'unheimisch', akelig. Zij worden door zorgen, werk en een vloed aan informatie van buitenaf in bezit genomen of in beslag genomen door reclame en vermaak. Ze komen niet meer op eigen kracht aan zichzelf toe en geleidelijk worden ze geheel afhankelijk van anderen, van wat de buitenwereld aanbiedt. Stilte, zo blijkt, is voor velen 'niet te hebben'. Om zelf woord en teken, wereldgebeuren en mens te kunnen verstaan, - om leven en eigen bestaan te kunnen plaatsen en smaken, moeten niet nog meer speakers nog meer volume gaan maken, maar dient ieders interne antenne, ontvankelijke ontvanger, sterk geactiveerd verfijnd te worden.

Onze samenleving is heel eenzijdig ... De aandacht voor menselijke relaties, creativiteit, spiritualiteit en stilte komt in onze maatschappij onvoldoende aan bod. Voor de oude non, het klooster, kun je zeggen, is geen plaats meer. Ze lijken in de katholieke kerk op hun retour te zijn. Toch is en blijft het zoeken naar menselijkheid, spiritualiteit en stilte een aspect van ons innerlijk waar we een nieuwe vorm voor zullen moeten vinden. (dr. Herma van der Weide, 2009)

Willen de kerk en de plaatselijke parochies zin en een eerlijk religieus-christelijk gezicht hebben dan zullen ze meer en meer moeten worden als een kloostergemeenschap-buiten-de-muren.

BELIJDENIS

Lied.

Geest die vuur en liefde zijt
Geest die leeft van eeuwigheid,
voortkomt van de Zoon en Vader,
leid o Heer ons altijd nader
door Uw liefde door Uw licht
tot uw heilig aangezicht.

Geest van wijsheid, Geest van raad
aller dingen zuiv're maat,
trooster die met wond're krachten
bijstaat wie in leed versmachten,
wees ons op de levenszee
vaste baak en veil'ge ree.

Geest die waakzaam zijt en sterk
hoed bet schip van Christus' kerk.
Stuur het tot aan't zalig ende
tot der tijden loop zich wende
van deez' onbestendigheid
in Uw stralend' eeuwigheid.

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Orgelspel en collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

V.: *Een stem die ons roept
boven alles uit -
een hand die ons leidt
door alles heen -*

*Een woord dat ons vraagt
telkens weer -
een einder die ons trekt
zolang we onderweg zijn -*

*een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
in het ongewisse verkeren;
het blijft niemand bespaard.*

*Bid voor die zwak en oud bijstaan;
dat zij alle zorg blijven opbrengen.*

*Gedenk hen met wie wij
lief en leed deelden en
die ons zijn voorgegaan.
Met eerbied noemen we:*

*Bid voor die omkomen van honger -
door geweld - in het verkeer.*

*Bid voor hen, jonge mensen, die
voor vrede en veiligheid uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.
Bid voor die achterblijven, - treuren.*

Er zij licht, vrede, rust.

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

A.: Een glimp van U *t.: P. Verhoeven*
in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Waar Hij was,
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse
in de kring opgenomen en
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis van harte gedeeld
en groeide uit amper iets voor één
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.*

A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn hop.
'Zalig de armen;
want je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt.
Zalig die van wapens
niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.
Zalig die hun zinnen zuiveren;
ze vinden God
in het diep van hun hart.*

*Zalig die deemoedig zijn;
als een kind bij Moeder
zijn zij geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

*Hij nam brood uit koren gekneet,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het.*

*Hij nam de beker
uit druiven geperst,
zegende die,
reikte hem over en zei:
Neem de beker van Mij over
en geef hem door;
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles is voltooid.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten
gedoemd te worden vergeten,
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een broeder, God een zoon.*

Bid zoals Hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

A.: Wat in mensen leeft *t.: M. Zagers*
aan vreugde en verdriet *m.: W. Vogel*
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.

*Bid en werk voor een kerk die
een open huis, zoete inval is voor
de mens, pelgrimerend onderweg
op zoek naar ziel en zin van leven.*

A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.

*Bid en werk voor een kerk die
een bont pallet van kleuren is,
een veelkleurige regenboog van
vrede, gespannen over de wereld.*

A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.

*Bid en werk voor een kerk die
een huis van stilte en eerbied is,
trefpunt voor allen die zoet en zuur
van alledag willen delen.*

A.: God die ons omgeeft
Uw schepping niet verlaat
naar wie wij leven
hart en ziel van wat bestaat.

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
bij lief en leed
met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL